

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 lutego 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour du travail de Bruxelles – Belgia) – Ville de Nivelles / Rudy Matzak

(Sprawa C-518/15) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2003/88/WE — Ochrona bezpieczeństwa i zdrowia pracowników — Organizacja czasu pracy — Artykuł 2 — Pojęcia „czasu pracy” i „okresu odpoczynku” — Artykuł 17 — Odstępstwa — Strażacy — Czas pełnienia dyżuru — Dyżur w miejsca zamieszkania)

(2018/C 134/02)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour du travail de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Ville de Nivelles

Strona pozwana: Rudy Matzak

Sentencja

- 1) Wykładni art. 17 ust. 3 lit. c) pkt iii) dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy dokonywać w ten sposób, że państwa członkowskie nie mogą wyłączyć niektórych kategorii strażaków zatrudnionych w publicznych służbach ochrony przeciwpożarowej spod zakresu zastosowania obowiązków wynikających z przepisów tej dyrektywy, w tym jej art. 2, w którym zdefiniowano między innymi pojęcia „czasu pracy” i „okresów odpoczynku”.
- 2) Wykładni art. 15 dyrektywy 2003/88 należy dokonywać w ten sposób, że nie zezwala on państwom członkowskim na utrzymanie lub przyjęcie mniej restrykcyjnej definicji pojęcia „czasu pracy” niż definicja określona w art. 2 tej dyrektywy.
- 3) Wykładni art. 2 dyrektywy 2003/88 należy dokonywać w ten sposób, że nie nakłada on na państwa członkowskie obowiązku określenia wynagrodzenia przysługującego pracownikowi za okresy dyżuru domowego takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym w zależności od wstępnej kwalifikacji tych okresów jako „czas pracy” i „okres odpoczynku”.
- 4) Wykładni art. 2 dyrektywy 2003/88 należy dokonywać w ten sposób, że okres dyżuru pełnionego przez pracownika w miejscu zamieszkania w połączeniu z obowiązkiem stawienia się na wezwanie pracodawcy w ciągu ośmiu minut – który to obowiązek znacząco ogranicza możliwość skupienia się pracownika na innych sprawach – należy traktować jako „czas pracy”.

⁽¹⁾ Dz.U. C 414 z 14.12.2015.